

הת (באר שבע) 11835-10-24 - מוחמד אבו מדיגם נ' מדינת ישראל - אכ"ל להב דרום

ה"ת (באר-שבע) 11835-10-24 - מוחמד אבו מדיגם נ' מדינת ישראל - אכ"ל להב דרום-שבע
ה"ת (באר-שבע) 11835-10-24

מוחמד אבו מדיגם

באמצעות עו"ד אסתר בר ציון ועו"ד ויקטור אוזן

נגד

מדינת ישראל - אכ"ל להב דרום

באמצעות פקדת מרי פרץ-בוגנים, עו"ד רפ"ק קובי קדוש, החוקרת איילת ברק, מר אשר כהן (מע"ם) ומר אביתר כהן (מע"ם)

בית משפט השלום בבאר-שבע

[01.12.2024]

לפני כבוד השופט אסיף גיל

החלטה

כללי

1. לפניי בקשה לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), תשכ"ט-1969 (להלן: "הפסד"פ") להשבת תפוסים אשר נתפסו במסגרת חקירה המתנהלת אצל המשיבה.

2. בבסיס החקירה, החשד כי המבקש וחשודים נוספים הקימו חברות קש במטרה להונות את רשויות המס. זאת, במטרה להפיק רווחים כלכליים כתוצאה מדיווח כוזב של עסקאות בתחום שירותי הסעות ועבודות קבלן באמצעות הוצאת חשבוניות פיקטיביות.

3. נטען כי בבעלות אחד החשודים המרכזיים בפרשה, פאיז אבו מדיגם (אחיו של המבקש) מספר חברות קש. הטענה היא כי המבקש קשור לחברת קש נוספת (להלן: "החברה המפיעה"), אשר הוקמה ונרשמה במרמה ברשם החברות על-שם אדם אחר שזהותו ידועה. בחודשים אפריל-מאי 2024 הפיצה החברה המפיעה 87 חשבוניות פיקטיביות לחברה בבעלות פאיז אבו מדיגם ולחברה נוספת בבעלות אדם אחד שזהותו ידועה (להלן: "החברות המקזזות"). הסכום הכולל של עסקאות אלו הוא 18,542,027 ₪ (מע"מ 2,694,141 ₪).

4. בסמוך לכך, במהלך החודשים יולי-אוגוסט 2024 הוצאו מחשבונות הבנק של החברות המקזזות המחאות בסכום של 12,851,597 ₪. זהו סכום היקף הלבנת ההון הנטען בהקשר החברה המפיצה, שכן השימוש בחשבוניות המס הפיקטיביות נועד על-מנת להגדיל במרמה את ההוצאות של החברות המקזזות ובכך ליהנות מתשלומי מס מופחתים. המחאות אלו נמסרו לניכיון בנש"פ בבעלותו של חסן אבו מדיגם, חשוד נוסף בפרשה, שגם הוא אחיו של המבקש. בה בעת, כך נטען, חשבון הבנק של החברה המפיצה לא כלל כניסה ויציאה של כספים במועדים הרלוונטיים.
5. ביום 2/9/2024 נעצר המשיב, וזאת לאחר שנערך חיפוש בביתו ובביתם של יתר החשודים. המשיב נחקר באזהרה ומיד לאחר מכן הובא בפני בית המשפט בבקשה להארכת מעצר (מ"י 4962-09-24).
6. במסגרת החיפוש נתפס מהמבקש רכוש כדלקמן: משאית מסוג דאף מ.ר. 36918001, רכב מסוג סקודה מ.ר. 17013202 (להלן: "רכב הסקודה"), 40,200 ₪ במזומן, ציוד מחשב (מחשב נייד, התקן נייד וזכרון נייד) וכן נתפס רישומית מגרש בעיר רהט.
7. במסגרת דיון מעצר הימים הציגה היחידה החוקרת דו"ח סודי וחומרי חקירה ועתרה להורות על מעצרו של המשיב למשך 10 ימים. תחילה הוצגה הסכמה בין הצדדים על שחרור המבקש בערובה, אלא שהיחידה החוקרת נמלכה בדעתה וחזרה בה מההסכמה. מפאת חשיבות הדברים לדיון בהליך זה, אביא את החלטת בית המשפט כלשונה: "... מצאתי כי משחזרה בה המדינה מהסכמתה וגם אם באופן רגיל אין לתת למדינה לחזור בה מהסכמתה חשוב יהיה לפרק את הנימוקים לכך שהמלצתי לצדדים לשחרור המשיב, המלצה לה הצדדים הסכימו בפניי. במסמך המסומן במ/1 בסעיף 4 בסמוך לשמו של המשיב קיים כיתוב אשר מזכה אותו לחלוטין מכל קשר לביצוע העבירות המיוחסות לו. לאחר שעיינתי במסמך שהוא מסמך שהמדינה ערכה, שיקפתי למדינה שעל פני הדברים נפלה טעות ועליה לשקול מחדש את עמדתה וטוב יהיה אם תגיע להסכמה. בשלב זה ביקשה המדינה שהות ומסרה שיש לה ראייה נוספת או אז הוצג לי נספח ה' מתוך במ/1 ראייה גולמית אשר מסבכת את המשיב וסימנתי אותה בסימון במ/15 ואין בה דבר ואף לא חצי דבר כדי לסבך את המשיב במעורבות פלילית במי מהעבירות המיוחסות לו... לאור האמור אני מורה על שחרורו ללא כל תנאים מגבילים".
8. תחילה המבקש הגיש בקשה להחזרת התפוסים בהליך ה"ת 7975-09-24. המשיבה הסכימה לשחרור המשאית בתנאי "חלופת תפיסה", וביום 15/9/2024 ניתנה החלטה המורה על השבת המשאית למבקש בתנאים עליהם הסכימו הצדדים.

9. בבקשה הנוכחית עותר המבקש מבית המשפט להורות על השבת יתר התפוסים. נטען כי המבקש אדם נורמטיבי, נעדר כל עבר פלילי שעובד לפרנסתו. צוין כי רכב הסקודה נדרש למבקש לצרכיו היומיומיים. עוד נטען בבקשה כי החלטת השחרור בהליך מעצר הימים מדברת בעד עצמה, ולאור הקביעה כי אין בסיס ראיתי - יש להשיב את התפוסים ללא כל תנאי.
10. המשיבה התנגדה לבקשה. אשר לרכב הסקודה, הסכימה המשיבה גם כעת לשחרורו בתנאי "חלופת תפיסה". אשר לציד המחשוב, נטען כי הוא דרוש לצרכי חקירה ואילו תכלית תפיסת הכספים המזומן היא לשם חילוט עתידי.
11. בדיון שהתקיים ביום 24/11/2024 חזרו הצדדים על טיעוניהם. ב"כ המבקש טענו כי החלטת בית המשפט בהליך מעצר הימים קבעה כי לא קיים חשד סביר, ומשכך אין למשיבה כל סמכות בהמשך תפיסת הרכוש. עוד נטען כי ציוד המחשוב הוחזר זה מכבר למבקש על-ידי המשיבה. מנגד, ב"כ המשיבה טענו כי קיים חשד סביר כנגד המשיב שלא הוצג בהליך מעצר הימים הואיל והחיפוש בביתו של המשיב התבצע שעות ספורות בטרם התקיים הדיון. במסגרת החלטה, הוריתי כי המשיבה תגיש לעיוני את המסמכים שעמדו בפני בית המשפט בהליך המעצר וסומנו על-ידו. המסגרת החוקית והמשפטית
12. סעיף 32(א) לפסד"פ מפרט חמש חלופות שעשויות לשמש מקור סמכות לתפיסת חפצים: "רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".
13. לצד זאת, במסגרת בש"פ 1359/17 מדינת ישראל נ' ברוך [פורסם בנבו] (15/3/2017) (להלן: "עניין ברוך"), נקבעה עילת תפיסה שישית, לפיה באפשרות המדינה לתפוס נכסים וחפצים טרם הגשת כתב אישום בשווי רכוש הקשור לביצוע העבירה, וזאת לצורך חילוט עתידי.
14. בעוד שנכס התפוס לפי חמש עילות התפיסה המנויות בפקודה קשור קשר הדוק לעבירה או לנסיבות ביצועה, עילת התפיסה השישית, אשר התגבשה בעניין ברוך, מאפשרת תפיסה של נכס שאין לו כל קשר לביצוע העבירה.
15. כידוע, חילוט אינו עונש ותפקידו לשרת תכליות שונות. התכלית הראשונה היא תכלית הרתעתית: חילוט נועד למנוע מצב שבו חוטא יוצא נשכר ממעשה העבירה, וכן נועד לפגוע בכדאיות ביצועה. תכלית נוספת שמשרת החילוט היא בעלת אופי קנייני: תכלית זו תוארה בפסיקה כ"הוצאת בלעו של גזלן מפיו" (ר' ע"פ 7475/95 מדינת ישראל נ' בן שטרית, פ"ד נב(2) 385, 410 (1998)), דהיינו להוציא מידיו של העבריין רכוש שאינו שייך לו ואינו מוחזק על ידיו כדין. החילוט משרת אפוא אינטרס ציבורי מובהק. יחד עם זאת, ככל אינטרס אחר גם הוא יחסי, ואיזונו מתבקש אל מול זכות הקניין של הפרט (ר' בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' סיטבון [פורסם בנבו] (31/10/2007)).

16. בבש"פ 6686/99 עובדיה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 464, (2000), נקבע כדלקמן:
"תפיסת חפצים והחזקתם בידי המשטרה וכן חילוטם על-ידי בית-משפט נבחנים לאור תכליתן של הוראות הדין הרלוונטי, לאור הזכויות המהותיות ולאור האינטרסים השונים המשמשים בזירה. כל זאת במסגרת העקרונות הכלליים של השיטה. בכל מקרה יש לערוך איזון ראוי בין ההגנה על הזכות הקניינית של הפרט לבין האינטרס הציבורי שבמניעת ביצוע עבירות בעזרת חפצים המאפשרים את ביצועם [...] לא הרי תפיסת חפץ כהרי המשך ההחזקה בו. המשך החזקת החפץ בידי המשטרה, כך נקבע, יש בו כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים מעבר לפגיעה שנגרמה לו כתוצאה מעצם התפיסה. לפיכך, לא די שתפיסת הנכס נעשתה בעילה מבוררת אלא יש לבחון אם הפגיעה נעשתה לתכלית ראויה ואם המשך החזקת החפץ בידי המשטרה אינו פוגע בבעל הזכות בנכס במידה העולה על הנדרש".
17. את סמכות התפיסה יש להפעיל לצד עריכת איזון בין האינטרס הציבורי בהחזקת התפוסים לבין זכותו הקניינית של הפרט בהם. לצורך ההכרעה יש לאתר את תכליות התפיסה וכן לבחון את עוצמת החשד, בשים לב לזמן שחלף מעת התפיסה ולחזקת החפות העומדת לחשוד (ר' בבש"פ 302/06 חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.03.2006)).
18. במסגרת האיזונים שעורך בית המשפט עליו להתחשב בסוג התפוסים, ביכולת להיפרע מהם בתום ההליך ובשאלה אם אפשר להשיג את תכלית הסעד המבוקש בדרך פוגענית פחות מתפיסה בפועל של הרכוש (ר' רע"פ 4526/18 אלוביץ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.08.2018)).
- דיון והכרעה
19. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בתיק החקירה, לא מצאתי להיעתר לבקשה להחזרת התפוסים למבקש ללא כל תנאי. להלן יובאו נימוקיי.
20. תחילה אדרש להחלטת בית המשפט בהליך מעצר הימים. עיינתי בחומר החקירה שהוגש לבית המשפט ביום 2/9/2024 (סומן במ/1 ו-במ/15). הגם כי איני משמש, אל נכון, כ'ערכאת ערר' על ההחלטה, סבורני כי בדין נקבע כי לא קיים חשד סביר כנגד המבקש בהינתן החומר שהוצג לבית המשפט. מדובר בחומר גולמי בלבד המהווה עיבוד של חומר ראיות. חומר חקירה זה התייחס בעיקר לחשודים אחרים בפרשה. בנסיבות אלו, לא היה מקום להורות על מעצרו של המבקש ואף לא לקבוע כל תנאי מגביל.

21. אלא שבדין שהתקיים בפניי ביום 24/11/2024 הוצגה תמונה ראייתית שונה בעניינו של המבקש. לאחר עיון בחומר החקירה ובדו"ח הסודי (סומן אג/1), שוכנעתי כי המשיבה הניחה תשתית ראייתית שיש בה כדי לקשור את המבקש לחברה המפיעה, ובתוך כך לעבירות המיוחסות לו בפרשה.
22. במה דברים אמורים? מחומר החקירה עולה כי החברה המפיעה הנפיקה 87 חשבוניות פיקטיביות לשתי החברות המקזזות וזאת בפרק זמן של כחודשיים (סומן אג/2 על-גבי החוצץ הרלוונטי בחומר החקירה). חשבון הבנק של החברה המפיעה נותר כמעט ללא דיווחים במועדים הרלוונטיים (סומן אג/3). המסמך שסומן אג/4 הוא הראייה הקונקלוסיבית בחומר החקירה, ובהתאמה למסמך אג/5 וכן למסמך אג/7 (הקשור לחשוד המרכזי בפרשה וכן לחברות המקזזות), יש בו כדי לקשור את המבקש במישרין לחברה המפיעה. בנוסף, גם מסמך אג/6 יש בו כדי לקשור את המבקש לעבירות מס באופן מסוים, אם כי באשר לראייה זו לא הוצגו מסמכים נוספים ועל כן היא אינה בעלת משקל רב.
23. עוד יוסף, כי גם המסמכים שסומנו על-ידי אג/8 בחוצץ הרלוונטי בחומר החקירה מחזקים את התזה הנטענת ביחס לחברה המפיעה, אשר נקשרת ראייתית, כאמור, למבקש.
24. לא למותר לציין, כי בחקירתו של המבקש ביחידה החוקרת (חקירות מכס ומע"מ באר-שבע) [מסמך שסומן אג/9] הוא שלל כל קשר לחברות ועסקים או כל התנהלות עסקית אחרת, זולת עסק להספקת עובדים בענף החקלאות שפסק מלפעול מאז פרוץ מלחמת 'חרבות ברזל'. לטענת המבקש, מאז המלחמה הוא בעליה של משאית לניקוי קרטון למחזור.
25. ראיות אלו, כאמור, לא הוצגו בפני בית המשפט ביום המעצר, הואיל ומקורם בחיפוש שנערך כמה שעות קודם לכן. ב"כ המשיבה ציין בדיון כי בחיפוש נתפסו עשרות רבות של ארגזים המכילים מוצגים וחומרי חקירה מביתם של החשודים, ומכאן כי לא היה סיפק בידי היחידה החוקרת למיין חומרים אלו עובר לדיון.
26. בנקודה זו עלי להסכים חלקית עם התנהלות המשיבה: אכן, בנסיבות העניין, הצגת חומר החקירה לא התאפשרה במועד הדיון. אולם לאחר גילוי חומרי החקירה הרלוונטיים, סבורני כי היה על המשיבה להגיש ערר או בקשה לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט. למצער, היה עליה להודיע לבית המשפט כי סמכות התפיסה קמה מכוח הראיות שנאספו. נזכיר כי ימים ספורים לאחר החלטת השחרור הוגשה הבקשה הראשונה להחזרת התפוס (ה"ת 7975-09-24), ואף בהליך זה המשיבה לא מצאה לנכון לעדכן את בית המשפט בדבר הראיות שהתווספו. סבורני אפוא שיש מקום ליתן ביטוי מסוים להתנהלות זו של המשיבה במסגרת התוצאה הסופית, כפי שאתייחס להלן.

27. מהי הנפקות המשפטית של התחזקות הראיות לאחר התפיסה הראשונית של הרכוש? כפי שצוין, התשתית הראייתית שהוצגה בקווים כלליים בסעיפים 21-23 לא היתה בפני בית המשפט, אולם אין חולק שתשתית זו הינה תולדה של תוצרי צו החיפוש מיום 2/9/2024. בבש"פ 6384/22 דענא לחלפנות - נותן שירותי מטבע נ' משטרת ישראל - ימ"ר הונאה ירושלים [פורסם בנבו] (8/12/2022) נדונה השאלה האם חיזוק הראיות כנגד החשוד ממנו נתפס רכוש מצדיקה הרחבה של היקף התפיסה. הגם שנסיונות התיק דנא אינן חופפות במדויק לנסיבות שתוארו בהחלטת בית המשפט העליון, דומה שהקביעה שם יפה גם לענייננו:
- "במסגרת ההחלטה הראשונית, על אודות התפיסה והיקפה, מורה ההלכה הפסוקה, כי הסתברות ההרשעה היא שיקול מרכזי, ולפיכך "ככל שהתשתית הראייתית נגד הנאשם דלה יותר, וככל שהמקרה מעלה שאלות פרשניות המפחיתות מן הסיכוי שהנאשם יורשע בסופו של הליך, כך תפחת הנכונות להורות על תפיסתו של מלוא פוטנציאל החילוט - ולהיפך" (ע"פ 6532/17 מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים, פסקה 37 [פורסם בנבו] (8.4.2018)). ה'י אומר: אם במועד מתן ההחלטה המקורית, לגבי היקף התפיסה, ניתן משקל ניכר להסתברות ההרשעה, התלויה בעוצמת הראיות, אך מתבקש כי שינוי מאוחר הנוגע למאפיין זה - לחיוב או לשלילה - יצדיק גם הוא שינוי ביחס להיקף התפיסה. אכן, ברוח זו נקבע, כי יש להביא בחשבון את עוצמת הראיות, בעת שנבחנת שאלת המשך החזקת הרכוש שנתפס על-ידי המשטרה..."
28. לא מצאתי שיש בהחלטת בית המשפט בהליך מעצר הימים בכדי להשליך על החלטה בהליך הנוכחי, בגדרה עותר המבקש להשיב לידי את כל התפוסים על אתר וללא כל תנאי מגביל. מדובר בשני הליכים שונים ובעלי תכליות שונות - האחד נוגע לאיזון בין צרכי החקירה לבין עילות המעצר הנטענות ואילו השני נוגע לאיזון בין עצמת החשד הסביר ועילות התפיסה לבין זכויותיו הקנייניות של החשוד. נזכיר כי עילות התפיסה הקבועות בסעיף 32 לפסד"פ, כמו גם עילת התפיסה הפסיקתית לצרכי חילוט עתידי, מוקנות למשטרה בדין וזאת מבלי לפנות בבקשה לצו שיפוטי עובר לתפיסה או לאחריה. בנסיבות אלו, ואף אם התשתית הראייתית שהוצגה לעיל הובררה למשיבה לאחר הדיון בהליך מעצר הימים, אין בכך בכדי לפגוע בחוקיות התפיסה ובתכליותיה.
29. משקבעתי כי קיים חשד סביר כנגד המשיב, וזאת הגם כי חשד זה לא הובא בפני בית המשפט בהליך מעצר ימים, המשך ההחזקה בתפוסים בדין יסודה.
30. לא למותר להזכיר כי חלק מהעבירות המיוחסות לחברה המפיצה, ובתוך כך למבקש - עבירות בניגוד לסעיף 220 לפקודת מס הכנסה ובניגוד לסעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף - מהוות עבירות מקור בהתאם לחוק איסור הלבנת הון, בהינתן היקפי המרמה שצוינו. משכך, תכלית התפיסה העיקרית של הרכב, המגרש והכספים במזומן היא לצורך חילוט עתידי בסיום ההליך הפלילי.

31. נזכיר כי בהתאם לסעיף 21(ב) לחוק איסור הלבנת הון, "רכושו של הנידון" הוא "כל רכוש שנמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונות". הגדרה זו חורגת מאמות המידה ומן הדרישות שמציבים דיני הקניין במקרקעין ובמיטלטלין, ובכך היא מרחיבה את אפשרויות החילוט גם בנוגע לרכוש אשר לנידון יש בו חזקה או שליטה, ואפילו רשום אותו הרכוש על שמו של אחר (ר' למשל ע"א 3343/05 טאהא נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.3.2008); ע"פ 7464/21 רוגוזניצקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.12.2021)). ההגדרה הרחבה נועדה להגשים את תכליתו של חוק איסור הלבנת הון ולהבטיח כי פירות העבירה לא ייוותרו בחיקו של העבריין.
32. אגב כך יודגש, כי מלשון סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון עולה כי אפשר לחלט רכוש בשווי הרכוש שבו נעברה העבירה. חילוט מלוא סכום העבירה הוא ברירת המחדל לפי סעיף 21(א) לחוק, וחריגה מכך מחייבת נימוקים מיוחדים (ר' ע"פ 7701/17 סנדלר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (23.10.2017)). קביעה זו משליכה אף על הבקשה דנא, שכן מטרתה לשמר את מצבת הנכסים ולהבטיח חילוט עתידי אם יוגש כתב אישום כנגד המבקש והוא יורשע בו. קיים אפוא אינטרס ציבורי בהמשך תפיסת הרכבים והכספים. אינטרס זה גובר, בשלב הזה, על זכויותיו של המבקש.
33. נוכח קיומו של חשד סביר לביצוע העבירות המיוחסות למבקש וכן נוכח התכליות המובהקות בחילוט התפוסים - הן ההרתעתית הן הקניינית - מצאתי כי המשך ההחזקה ברכבו של המבקש בשלב זה, תוך השבתו בתנאי "חלופת תפיסה" וכן ההחזקה בכספים במזומן שנתפסו מהמבקש, היא מידתית ואף מאזנת כראוי בין השיקולים השונים.
34. להווי ידוע כי מדובר בתיק רחב היקף, במספר לא מבוטל של חשודים ובחקירה מורכבת ומסועפת. החקירה בתיק נמצאת בעיצומה. איני סבור כי בשלב זה של ההליך השתנתה נקודת האיזון, ויש מקום להשבת הרכב או הכספים במזומן אשר נועדו להבטיח את אפשרות החילוט העתידי בסוף ההליך, וזאת ללא כל תנאי מגביל.
35. לצד זאת, מצאתי לנכון לקבוע כי ככל שתוגש בקשה נוספת להארכת תוקף ההחזקה בתפוסים בסיום התקופה הקבועה בחוק, מן הראוי שהיחידה החוקרת תציג חיזוק של התשתית הראייתית כנגד המבקש בעבירות המיוחסות לו בפרשה. התוצאה
36. לאור כל המקובץ, הבקשה להשבת הכספים במזומן שנתפסו בידי המבקש נדחתה.
37. אשר לרכב הסקודה, אשר שווי בהתאם למחירון 'לוי יצחק' לחודש נובמבר 2024 הוא 104,760 ₪, ובהסכמת המשיבה לתנאי "חלופת תפיסה" - אני מורה על שחרור הרכב וזאת בכפוף למילוי התנאים שלהלן:
- א. צו איסור דיספוזיציה עד תום ההליכים המשפטיים.
- ב. הפקדה במזומן בסך 25,000 ₪.
- ג. פוליסת ביטוח מקיף אשר תשוועד לטובת משטרת ישראל.
38. בשולי הדברים, יצוין כי סכום ההפקדה שנקבע נמוך מהערך שהוגדר בפסיקת בית המשפט העליון (ר', מתוך רבים, בש"פ 2346/21 עמר נ' חברת מימון ישיר מקבוצת ישיר 2006 בע"מ [פורסם בנבו] פסקה 13 (14.7.2021); בש"פ 2224/15 מידברג נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] פסקאות 9-10 (2.4.2015); בש"פ 3616/11 זגורי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] פסקה 16 (24.5.2011); בש"פ 5550/08 שמעון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] פסקה 6 (8.7.2008)). זאת, כביטוי להתנהלות המשיבה בהליך זה, כפי שהוטעם בסעיף 26 דלעיל.
- המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.
- תיק החקירה מוחזר למבקשת באמצעות המזכירות.
- זכות ערר כחוק.
- ניתנה היום, ל' חשוון תשפ"ה, 01 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.